

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, <https://www.finarbitr.cz>

Navrhovatel

Zástupce

Mgr. Lucie Růžičková
advokát
IČO 631 23 606

Instituce I

Generali Investments CEE, investiční
společnost, a.s.
IČO 438 73 766
Na Pankráci 1720/123
140 00 Praha 4

Instituce II

Broker Consulting, a.s.
IČO 252 21 736
Jiráskovo náměstí 2684/2
326 00 Plzeň

Č. j. FA/SR/KI/1432/2016 - 6
Praha 21. 5. 2018

N á l e z

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 27. 6. 2016 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci I a Instituci II, vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o určení neplatnosti smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů č. ■ ze dne 27. 6. 2013, o povinnosti Instituce I vydat Navrhovateli bezdůvodné obohacení s příslušenstvím a o povinnosti Instituce II zaplatit částku ve výši 52.427 Kč se zákonným úrokem z prodlení, takto:

- I. **Řízení se v části o určení neplatnosti smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů č. ■, kterou navrhovatel, ■, uzavřel dne 27. 6. 2013 s institucí, Generali Investments CEE, investiční společnost, a.s., IČO 43873766, se sídlem Na Pankráci 1720/123, 140 00 Praha 4, a v části o vydání bezdůvodného obohacení s příslušenstvím zastavuje podle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi.**
- II. **Návrh navrhovatele, ■, na náhradu škody ve výši 52.427 Kč proti instituci, Broker Consulting, a. s, IČO 25221736, se sídlem Jiráskovo náměstí 2684/2, 326 00 Plzeň, se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.**

Odůvodnění:

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá po Instituci I neplatnosti smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a vydání bezdůvodného obohacení, protože Instituce I nedodržela písemnou formu zákonem stanovenou pro její uzavření, neplatně včlenila obchodní podmínky do této smlouvy, při sjednávání smlouvy používala klamavé obchodní praktiky a dále porušila zákon v neprospěch spotřebitele.

Navrhovatel se domáhá po Instituci II, jako investičním zprostředkovateli, náhrady škody z důvodu porušení odborné péče při poskytování investičních služeb, protože mu Instituce II poskytla nevýhodnou investiční radu a tím mu způsobila škodu.

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel a Instituce I uzavřeli dne 27. 6. 2013 prostřednictvím Instituce II smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů č. ■, ve které si sjednali, že práva a povinnosti neupravené touto smlouvou se řídí podmínkami k investování Instituce I prostřednictvím Instituce II (dále jen „Podmínky k investování“), statutem či prospektem příslušného podílového fondu, ceníkem a příslušnými právními předpisy (dále jen „Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů“).

Finanční arbitr považuje Navrhovatele za spotřebitele ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí II nevystupoval jako fyzická osoba, která nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Dne 23. 3. 2017 vzal Navrhovatel návrh proti Instituci I zpět.

Finanční arbitr zjistil, že Instituce II je podle veřejného rejstříku a podle seznamu finančních institucí vedeného Českou národní bankou investičním zprostředkovatelem ve smyslu § 29 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“).

Finanční arbitr je příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí II, neboť se jedná o spor mezi spotřebitelem a investičním zprostředkovatelem ve smyslu § 1 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel potvrzuje, že dne 27. 6. 2013 uzavřel s Institucí I Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů, a to prostřednictvím vázaného zástupce Instituce II ■, v období před 13. 12. 2012 vykonávajícího činnost pro společnost OVB Allfinanz, a.s., IČO 48040410 (dále jen „IZ OVB“) a v období od 13. 12. 2012 do 16. 4. 2014 činného pro Instituci II jako vázaného zástupce (dále jen „Vázaný zástupce“). Předmětem Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů bylo obstarání koupě cenných papírů kolektivního investování nabízených Institucí I v rámci individuálního investičního programu Instituce I (dále jen „IIP“) po dobu 30 let při měsíční investici ve výši 5.000 Kč s cílovou částkou celkové investice 1.800.000 Kč.

Navrhovatel tvrdí, že v souvislosti s uzavřením Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a v příčinné souvislosti s jednáním Vázaného zástupce (resp. Instituce II) mu vznikla škoda.

Navrhovatel tvrdí, že Vázaný zástupce, který jednal za Instituci II, byl v době uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů oprávněn k poskytování služby přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů, avšak nikoli služby investičního poradenství. Navrhovatel spolupracoval s Vázaným zástupcem již v době jeho působení ve společnosti IZ OVB a Vázaný zástupce se vždy prezentoval jako finanční poradce a nabízel Navrhovateli konkrétní finanční doporučení, nikdy neinformoval Navrhovatele o rozsahu činností, které je oprávněn pro Instituci II vykonávat. Navrhovatel mu důvěřoval jako odborníkovi v oblasti pojištění a investování a z toho důvodu mu svěřil veškeré záležitosti týkající se jeho financí; Vázaný zástupce byl tedy detailně informován o finanční situaci Navrhovatele a o smlouvách o finančních službách, které uzavřel, znal tedy výši disponibilních zdrojů a finančních rezerv Navrhovatele.

Navrhovatel tvrdí, že sám nikdy žádné finanční služby aktivně nepoptával, aktivní byl vždy Vázaný zástupce, který Navrhovatele pravidelně kontaktoval. Smlouvy, které mu Vázaný

zástupce zprostředkoval, uzavíral především za účelem zhodnocení finančních prostředků a spoření, a to především prostřednictvím Pojistné smlouvy ČP, na které měl již uhrazené „vstupní/uzavírací poplatky“, o čemž Vázaný zástupce věděl, protože smlouvy zprostředkoval a z poplatků obdržel provize.

Navrhovatel tvrdí, že Vázaný zástupce oslovil Navrhovatele s nabídkou na uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v průběhu června 2013, tj. v době, kdy Navrhovatel „neměl žádné dodatečné volné finanční prostředky a neuvažoval o žádné další formě investování“, což dokládá Záznamem o schůzce, ve kterém je uvedeno, že Navrhovatel je hlavním živitelem rodiny a má čistý měsíční příjem ve výši 30.000 Kč. Navrhovatel tvrdí, že s ohledem na závazky ze stávajících smluv nedisponoval finančními prostředky na hrazení dalších pravidelných investic.

Navrhovatel tvrdí, že mu Vázaný zástupce navrhl osobní schůzku, na které mu představil fondy kolektivního investování Instituce I jako vhodnou investiční příležitost pro doplnění finančního portfolia Navrhovatele zaměřeného na tvorbu budoucí finanční rezervy s vysvětlením, že v době spolupráce s IZ OVB tyto fondy neměl k dispozici, a proto je nemohl doporučit. Vázaný zástupce doporučil Navrhovateli i poměr rozložení investice v IIP do konkrétních podílových fondů, což Navrhovatel akceptoval.

Navrhovatel namítá, že Vázaný zástupce věděl, že je možné investovat do těchto podílových fondů bez vynaložení dodatečných nákladů prostřednictvím Pojistné smlouvy ČP a tím zneužil svoji informační převahu a za použití nekalých obchodních praktik způsobil Navrhovateli škodu. Navrhovatel současně namítá, že Vázaný zástupce tak činil pouze s ohledem na vlastní provizi a v rozporu s povinnostmi na něj kladenými zákonem o podnikání na kapitálovém trhu, když porušil povinnost jednat s odbornou péčí a nechránil nejlepší zájem Navrhovatele, protože pokud existoval požadavek Navrhovatele na nákup podílových fondů Instituce I a zároveň nedisponoval žádnými dodatečnými finančními prostředky nad rámec stávajících plateb na dříve uzavřené smlouvy o finančních službách, bylo povinností Vázaného zástupce doporučit mu realizaci takového požadavku prostřednictvím Pojistné smlouvy ČP, protože taková varianta nebyla spojena se vznikem dalších poplatků.

Navrhovatel argumentuje, že dne 27. 6. 2013 nedůvodně a pouze na základě doporučení Vázaného zástupce uzavřel Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a na vstupním poplatku uhradil částku ve výši 52.427 Kč, čímž mu vznikla škoda a Vázaný zástupce získal opakovaně provizi za tytéž platby Navrhovatele a Navrhovatel byl schopen hradit pravidelné měsíční platby pouze omezením plateb na Pojistné smlouvě ČP, což Navrhovatel dokládá omezením plateb na Pojistné smlouvě ČP z 11.000 Kč na 2.000 Kč, které učinil ve stejném měsíci, ve kterém byla uzavřena Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů.

Navrhovatel argumentuje, že mezi jednáním Vázaného zástupce a škodou existuje příčinná souvislost, když kauzální řetězec popisuje následovně: Vázaný zástupce oslovil Navrhovatele s nabídkou pořízení podílových fondů Instituce I; Vázaný zástupce zamlčel podstatnou skutečnost, že prostřednictvím Pojistné smlouvy ČP mohl Navrhovatel tytéž podílové listy fondů pořídit bez dodatečných nákladů.

Navrhovatel argumentuje, že Vázaný zástupce nejednal s odbornou péčí podle § 32 odst. 8 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, protože doporučil a zprostředkoval Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v rozporu se zájmy Navrhovatele. Smlouva neměla pro Navrhovatele žádný ekonomický prospěch oproti stavu před jejím uzavřením, jediným důsledkem jejího uzavření tak bylo uhrazení vstupního poplatku ve výši 52.427 Kč.

Navrhovatel argumentuje, že Vázaný zástupce porušil povinnosti podle § 15a zákona o podnikání na kapitálovém trhu, protože „produkt prezentoval zavádějícím způsobem,

vyzdvíhal pouze výhody Smlouvy a zamlčel důležité skutečnosti, zejména pak možnost pořídit doporučené fondy Společnosti prostřednictvím stávajících smluv v majetku Navrhovatele bez nutnosti hradit dodatečné náklady“.

Navrhovatel odkazuje, že podle § 32a odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu odpovídá za činnost vázaného zástupce zastoupený a podle odst. 6 nahradí škodu způsobenou vázaným zástupcem zastoupený tak, jako by ji způsobil sám.

Navrhovatel vzal svůj návrh na určení neplatnosti Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a vydání bezdůvodného obohacení od Instituce I zpět.

5. Tvrzení Instituce I

Instituce I tvrdí, že se na ni Navrhovatel se stížností ani reklamací nikdy neobrátil a nesplnil tak podmínky stanovené zákonem o finančním arbitrovi, a proto navrhuje, aby v případě, že finanční arbitr řízení nezastaví, návrh zamítl v plném rozsahu.

7. Tvrzení Instituce II

Instituce II tvrdí, že Vázaný zástupce při uzavírání Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů postupoval správně a že převodem finančních prostředků na Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů vedlo k finančním úsporám Navrhovatele.

Instituce II namítá, že „není možné považovat za jednu produktovou skupinu produkty investičního životního pojištění ... a produkty pravidelného investování“, protože životní pojištění směřuje k zajištění jiných potřeb klienta, než ke kterým směřuje Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů.

Instituce II potvrzuje, že Pojistná smlouva OK Life byla ukončena na žádost Navrhovatele dne 30. 4. 2014 a Návrh Flexi pojistné smlouvy nebyl pojišťovnou přijat a pojistná smlouva tak v tomto případě nevznikla.

8. Jednání o smíru

Finanční arbitr v souladu s § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval během řízení účastníky několikrát ke smírnému vyřešení sporu. Snaha finančního arbitra o smírné řešení sporu však nebyla úspěšná.

9. Právní posouzení

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se tam, kde je to možné, opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů nebo Ústavního soudu. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, rozhodnutí finančního arbitra jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

Předmětem sporu mezi Navrhovatelem a Institucí II je posouzení nároku Navrhovatele na náhradu škody v celkové výši 52.427 Kč, tj. částky ve výši vstupního poplatku za uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů.

9.1 Rozhodná právní úprava

Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů uzavřeli Navrhovatel a Instituce I za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý občanský zákoník“), a zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“).

Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový občanský zákoník“), který nahradil s účinností od 1. 1. 2014 starý občanský zákoník i obchodní zákoník, se tímto zákonem (myšleno novým občanským zákoníkem) „řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti“ a podle odstavce 3 platí, že se právní poměry, na které se nevztahuje odstavec druhý (práva osobní, rodinná a věcná) a „vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“ řídí dosavadními právními předpisy, v tomto případě tedy starým občanským zákoníkem a obchodním zákoníkem.

Pro posouzení odpovědnosti za škodu Instituce II je rozhodná právní úprava obchodního zákoníku, protože podle § 261 odst. 3 písm. c) obchodního zákoníku se úplatné smlouvy týkajících se cenných papírů a jejich zprostředkování řídí tímto zákonem bez ohledu na povahu jejich účastníků (jde o absolutní obchody).

Finanční arbitr posuzuje Navrhovatele jako průměrného spotřebitele; definice průměrného spotřebitele je explicitně obsažena například v bodu 18 preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. 5. 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004. Průměrným spotřebitelem se rozumí spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory. Shodné pojetí převzal i Nejvyšší soud České republiky v rozsudku ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006, nebo v rozsudku ze dne 30. 10. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1057/2009.

9.2 Rozhodná smluvní úprava

Ve smluvním vztahu mezi Navrhovatelem a Institucí II, jehož základem je zprostředkovatelská činnost, neuzavřely smluvní strany písemnou smlouvu; je však obchodní zvyklostí, že investiční zprostředkovatel a klient spolu neuzavírají smlouvu v písemné formě. Práva a povinnosti ve smluvním vztahu mezi Navrhovatelem a Institucí II vedle kogentních ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu dále určuje Investiční dotazník a Záznam o schůzce.

9.3 Skutková zjištění

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že

- a) Navrhovatel podepsal dne 27. 6. 2013 dokument označený jako Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů, ve kterém
  - i. je Navrhovatel označen jako podílník;
  - ii. je Instituce I označena jako investiční společnost;
  - iii. se Navrhovatel zavázal měsíčně investovat částku ve výši 5.000 Kč po dobu 30 let s cílovou částkou investice ve výši 1.800.000 Kč;

- iv. je vstupní poplatek vyčíslen ve výši 52.427 Kč;
  - v. si zvolil variantu jednorázové úhrady vstupního poplatku;
  - vi. si Navrhovatel a Instituce I jako předmět podle článku II odst. 1 této smlouvy sjednali úpravu podmínek pro koupi a odkup podílových listů otevřených podílových fondů nabízených Institucí I; jedná se tedy o návrh rámcové smlouvy k nákupu předem neurčených podílových listů podílových fondů, které nabízí Instituce I, jejichž počet je ohraničen jen cílovou částkou;
  - vii. si Navrhovatel a Instituce I sjednali v článku VII. „Pravidelné investování“ Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů variantu investice, a to pravidelné investování „IIP“, což je podle Podmínek k investování označení pro „individuální investiční program“, který je založen na rozložení pravidelné investice podílníka v podílových listech otevřených podílových fondů Instituce I v poměru určeném v realizační smlouvě;
- b) v článku VII. Univerzální žádosti Navrhovatel potvrdil variantu pravidelného investování s názvem „Individuální investiční program“ s trvalým pokynem k rozložení měsíční částky investice ve výši 5.000 Kč do podílových listů podílových fondů v poměru 40 % podílový fond FZL, 30 % podílový fond FNA a 30 % podílový fond FNE;
  - c) Navrhovatel podepsal dne 15. 2. 2010 smlouvu investičního životního pojištění, ve které je Navrhovatel označen jako pojistník a společnost Česká pojišťovna, a.s. jako pojistitel, s celkovým lhůtním pojistným ve výši 3.000 Kč měsíčně a volbou umístění pojistného do fondu FRE (tj. Pojistná smlouva ČP);
  - d) z Přehledu plateb ČP vyplývá, že ke dni 1. 9. 2010 Navrhovatel navýšil částku měsíčního pojistného na 5.000 Kč, k 1. 3. 2011 na 10.000 Kč, k 1. 7. 2011 na 15.000 Kč, k 1. 1. 2012 na 18.000 Kč a ke dni 1. 12. 2012 ji snížil na 11.000 Kč a k 1. 8. 2013 na 2.000 Kč;
  - e) z Investiční modelace ČPI vyplývá, že vstupní poplatek pro případ uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů činí 52.427 Kč;
  - f) z Výpisu z účtu vyplývá, že Navrhovatel uhradil dne 19. 7. 2013 vstupní poplatek ze Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů ve výši 52.427 Kč.

9.4 Srovnání Pojistné smlouvy ČP a Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů z hlediska jejich účelu

Mezi Navrhovatelem a Institucí II je nesporné, že u Navrhovatele došlo k převodu plateb z Pojistné smlouvy ČP na Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů. Sporné mezi stranami je však to, zda tento převod byl pro Navrhovatele „ekonomicky výhodný“.

Navrhovatel neprokázal své tvrzení, že měl na Pojistné smlouvě ČP uhrazenou nějakou formu vstupního poplatku. U pojistných smluv investičního životního pojištění se obecně nehradí vstupní poplatek, ale tzv. počáteční náklady. Navrhovatel však nijak předně nedoložil výši těchto nákladů a není tedy možné objektivně zhodnotit, zda uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů bylo v nominálním ohledu (ve smyslu konkrétní výše nákladů na pořízení produktu) ekonomicky výhodné.

I kdyby však uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů pro ekonomicky výhodné v nominálním ohledu nebylo, není správný závěr Navrhovatele, že o vhodnosti produktu rozhoduje pouze výše vstupního poplatku. Investiční životní pojištění je primárně pojistným produktem, jehož účelem je, i přes navázání tvorby kapitálové rezervy na výkonnost investičních fondů a nesení investičního rizika pojistníkem, převzetí pojistného rizika pro případ smrti pojištěného nebo převzetí rizika spojeného s potřebou vyššího finančního obnosu v případě dožití se určitého věku; finanční atributy investičního životního pojištění jsou proto značně odlišné od finančních produktů kolektivního investování, a to v míře, která vylučuje jejich vzájemné porovnání v rozsahu jejich výhodnosti za účelem zhodnocování peněžních prostředků (např. daňové zvýhodnění a likvidita produktu).

Z důvodu zásadní odlišnosti produktů investičního životního pojištění a produktu umožňujícího pravidelný nákup podílových listů podílového fondu není možné dojít k závěru, že by tyto byly vzájemně zastupitelné za účelem zhodnocování peněžních prostředků; investiční životní pojištění je produkt silně navázaný na okolnosti pojistníka osobního života (jakož i dalších osob) a účelově souvisí s vytváření kapitálových rezerv pro pokrytí důsledků nepředvídatelnosti nahodilých životních událostí – jeho funkce je objektivně pojistná. Finanční produkty kolektivního investování potom slouží čistě účelu zhodnocování peněžních prostředků bez zohlednění jakýchkoliv specifických finančních potřeb podílníka – jejich účel je hodnotově neutrální.

Navrhovatel s Institucí I uzavřel Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů za účelem zhodnocování peněžních prostředků v institucionálním rámci kolektivního investování; srovnatelnou smlouvu však Navrhovatel ve svém portfoliu finančních smluv neměl, nečelil nějaké formě neefektivní duplicity. Navrhovatel Smlouvou o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů kvalitativně rozšířil záběr hospodaření se svým majetkem prostřednictvím nového produktu. Ze srovnání Pojistné smlouvy ČP a Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů tak nelze vyvodit závěr, že dřívější uzavření Pojistné smlouvy ČP je pro posouzení odpovědnosti Instituce II za škodu odpovídající marně uhrazenému vstupnímu poplatku relevantní.

9.5 Náhrada škody

Podle § 373 obchodníku zákoníku platí, že „[k]do poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost“. Podle § 379 věty první obchodníku zákoníku platí, že „[n]jestanoví-li tento zákon jinak, nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk“.

Vznik odpovědnosti za škodu je tedy podmíněn splněním čtyř právních předpokladů: porušením povinnosti, vznikem škody, příčinnou souvislostí mezi porušením povinnosti a vznikem škody a neexistencí okolností vylučujících odpovědnost. Škoda je majetková újma, kterou lze objektivně vyčíslit v penězích, přičemž se může jednat buď o reálné zmenšení existujícího majetku (tzv. skutečná škoda), nebo o nezvětšení majetku, ačkoliv bylo možné je očekávat (tzv. ušlý zisk).

Navrhovatele tíží důkazní břemeno, že Instituce II porušila svou povinnost ze závazkového právního vztahu, že Navrhovateli vznikla škoda v určité výši a že existuje příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody. Instituce pak prokazuje, že jsou zde okolnosti, které její odpovědnost vylučují.

Navrhovatel byl o vstupním poplatku a jeho výši informován jednak před uzavřením Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů prostřednictvím Investiční modelace ČPI a poté i v samotné smlouvě, podle které Navrhovatel plnil, a z Výpisu z účtu je zřejmé, že Navrhovatel vstupní poplatek uhradil v první navýšené částce. Navrhovatel vstupním poplatkem za Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů uhradil cenu investiční služby. Okolnost uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů přitom nebyla ani skutečností, která by byla způsobitelná způsobit škodu v rozsahu marně vynaložených nákladů.

Finanční arbitr tedy nezjistil, že Navrhovateli zaplacením vstupního poplatku na Smlouvě o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů vznikla škoda a tedy že nebyla naplněna jedna ze základních podmínek odpovědnosti za škodu, a to vznik škody; další podmínky proto finanční arbitr pro nadbytečnost dále neposuzoval.

10. K výrokům nálezu

V části, ve které vzal Navrhovatel svůj návrh zpět (návrh proti Instituci I), finanční arbitr řízení zastavil.

Protože Navrhovatel neprokázal, že mu jednáním Instituce II vznikla škoda v podobě uhrazeného vstupního poplatku na Smlouvě o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a současně skutkové okolnosti případu nenasvědčují tomu, že by Navrhovatel jednáním Instituce II škodu utrpěl, nebyl naplněn jeden ze základních předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu podle § 373 obchodního zákoníku. Další předpoklady vzniku odpovědnosti proto finanční arbitr neposuzoval.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

Poučení:

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se
Navrhovatel – datová schránka ■■■
Instituce I – datová schránka ■
Instituce II – datová schránka ■■

